

แนวปฏิบัติที่ดี การเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน (บรูไน)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา กิจเกิดแสง

• บทสรุปผู้บริหาร

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นภารกิจหนึ่งของมหาวิทยาลัย โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เป็นแหล่งการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ส่งเสริม พัฒนา อนุรักษ์และธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย และสิ่งแวดล้อม สร้างฐานความรู้ ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งการเชื่อมโยงเครือข่ายการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาคและระดับสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จึงเห็นควรให้มีกองศิลปวัฒนธรรม เป็นหน่วยงานประสานการดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อมด้วยการทั้งภายในและภายนอกให้บรรลุเป้าหมายต่อไป กองศิลปวัฒนธรรมจึงมีบทบาทและหน้าที่ในการประสาน การบริหารจัดการให้สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ พันธกิจและมาตรการของมหาวิทยาลัย และจัดกิจกรรมโดยมีเครือข่ายความร่วมมือจากคณะต่าง ๆ ทั้ง ๙ คณะ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ๙ แห่ง รวมทั้งหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชนนอก

ที่สำคัญในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ กลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศ ได้แก่ ประเทศบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สหภาพพม่า มีนโยบายในการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) โดยมีกฎบัตรอาเซียนเพื่อเป็นกรอบกฎหมายรองรับการดำเนินงานซึ่งภายใต้กฎบัตรนี้ได้ระบุโครงสร้างการดำเนินงานของอาเซียนออกเป็น ๓ ด้านหลักคือ ๑.ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community – ASC) มุ่งให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีระบบแก้ไขความขัดแย้ง ระหว่างกันได้ด้วยดี มีเสถียรภาพอย่างรอบด้าน มีกรอบความร่วมมือเพื่อรับมือกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและมั่นคง ๒.ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC) มุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน ๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community – ASCC) เพื่อให้ประชาชนแต่ละประเทศอาเซียนอยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร มีสวัสดิการทางสังคมที่ดี และมีความมั่นคงทางสังคม ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงมียุทธศาสตร์ในการเตรียมการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทั้งเตรียมการด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการสู่สังคมที่ขยายกลุ่มไปสู่กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการเตรียมเผยแพร่ความรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรม อันจะก่อให้เกิดความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียนต่อไป

• ประวัติของศิลปวัฒนธรรม

กองศิลปวัฒนธรรม เดิมคือ สำนักศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จัดตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๙ หลังจากที่มีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้น ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ โดยมี ประธานโครงการจัดตั้งสำนักศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม คือ นายวัฒนา วัชรเสรีกุล ซึ่งมีสถานที่ทำงานอยู่ภายในวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ เลขที่ ๕๑๗ ถนนนครสวรรค์ แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

ต่อมามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างของหน่วยงาน โดยเปลี่ยนจากสำนักศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม มาเป็นกองศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครภายใต้สำนักงานอธิการบดี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน

เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ กองศิลปวัฒนธรรมได้ย้ายที่ทำการมา ณ ศูนย์เทเวศร์ โดยเป็นที่ทำการชั่วคราว ณ ตึกคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ชั้น ๕ ครั้ง เพื่อรอการย้ายเข้าสถานที่ทำการถาวร ณ ตึกสำนักงานอธิการบดี ชั้น ๕ เลขที่ ๓๙๙ ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

รายนามผู้บริหารกองศิลปวัฒนธรรมจากอดีตจนถึงปัจจุบันจำนวน ๕ ท่าน โดยมี

๑. นายวัฒนา	วัชรเสรีกุล	ประธานโครงการจัดตั้งสำนักศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม (๒๕๔๙ – ๒๕๕๐)
๒. นายชัยวัช	ตุ้มมะ	ผู้อำนวยการกองศิลปวัฒนธรรม (๒๕๕๐ – ๒๕๕๒)
๓. นายประสงค์	เอี้ยวเจริญ	ผู้อำนวยการกองศิลปวัฒนธรรม (๒๕๕๒ – ๒๕๕๓)
๔. ผศ.ภูวพัทธ์	เอกตาแสง	ผู้อำนวยการกองศิลปวัฒนธรรม (๒๕๕๓)
๕. ผศ.เจษฎา	กิจเกิดแสง	ผู้อำนวยการกองศิลปวัฒนธรรม (๒๕๕๓ – ปัจจุบัน)

ผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในกองศิลปวัฒนธรรมปัจจุบันจำนวน ๗ คน

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา	กิจเกิดแสง	ผู้อำนวยการกอง
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธี	จันทราภาขจี	ช่วยราชการกอง
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพรรณ	สุฐาปัญญากุล	ช่วยราชการกอง
๔. นายธเนศ	แสงจันทร์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
๕. นางสาวกิตตินันท์	จันทวงศ์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
๖. นางสาวสุรีวัลย์	ใจงาม	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
๗. นายถาวร	อ่อนล่อ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

• กระบวนการ/วิธีการดำเนินการในอดีต

กองศิลปวัฒนธรรม มีบทบาทและหน้าที่ในการประสานงานและจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อมให้กับนักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัยฯ และชุมชน สอดคล้องกับกลยุทธ์ในการสนับสนุนและสืบสานงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อมตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังกำกับติดตามรวบรวมผลการดำเนินงานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อจัดทำรายงานการประเมินตนเองและเข้ารับการตรวจประเมินในระบบประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมของมหาวิทยาลัยฯ ในผลผลิตที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หรือองค์ประกอบที่ ๖ ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 : การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 : การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

กระบวนการหรือวิธีทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในอดีต จึงมีกระบวนการที่มหาวิทยาลัยกำหนดกลยุทธ์นโยบายการพัฒนางานศิลปวัฒนธรรม ในประเด็นยุทธศาสตร์คือพัฒนาสังคมโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีเป้าประสงค์เพื่อเป็นแหล่งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม กำหนดกลยุทธ์เพื่อสนับสนุนและสืบสานงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อม โดยมีกลวิธีและมาตรการในการจัดกิจกรรมด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง ศึกษาค้นคว้าผสมผสานเทคโนโลยีกับภูมิปัญญาท้องถิ่น บูรณาการอนุรักษ์ส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในการจัดการการศึกษา การบริการวิชาการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่สากล และจัดตั้งศูนย์อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

จากกลวิธีและมาตรการดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ชัดว่าที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดการความรู้สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นั้น คือ กลวิธีและมาตรการในส่วนที่เป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่สากล โดยกำหนดเป็นกลุ่มประเทศอาเซียนดังนั้นทุกคณะและกองศิลปวัฒนธรรมจะต้องกำหนดแผนการดำเนินงานโดยกำหนดโครงการและกิจกรรมที่มีการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีงามในด้านศิลปวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน เพื่อเสนอของบประมาณดำเนินการซึ่งในอดีตมีโครงการและกิจกรรมในการศึกษาดูงานศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอินโดจีน โดยบุคลากร และผู้บริหาร ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นผู้เข้าร่วมโครงการซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ศึกษาดูงานศิลปวัฒนธรรม ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ศึกษาดูงานศิลปวัฒนธรรม ณ ประเทศกัมพูชา และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ศึกษาดูงานศิลปวัฒนธรรม ณ ประเทศเวียดนามเพื่อนำความรู้ที่ให้นำมาเผยแพร่ให้กับนักศึกษาต่อไป

• แนวปฏิบัติที่ดี (วิธีการ/กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงานที่ได้ดำเนินการตามหลัก PDCA)

แผนการดำเนินงานกองศิลปวัฒนธรรม

แผนการดำเนินงานกองศิลปวัฒนธรรมมีแนวปฏิบัติที่ดีในการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสู่สมาคมอาเซียนดังนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีกลยุทธ์นโยบายการพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมในประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาสังคมโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงมี เป้าประสงค์เพื่อ เป็นแหล่งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมกำหนด กล

ยุทธ์ ในการสนับสนุนและสืบสานงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อมโดยมี กลวิธีและมาตรการในการ จัดกิจกรรมด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง ศึกษาค้นคว้าผสมผสานเทคโนโลยี กับภูมิปัญญาท้องถิ่น บูรณาการอนุรักษ์ส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ในการจัดการศึกษา การบริการวิชาการ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่สากล จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

จากกลยุทธ์ดังกล่าว กองศิลปวัฒนธรรมจึงนำมาสู่แผนการปฏิบัติงานของกองศิลปวัฒนธรรมเพื่อการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสู่ประชาคมอาเซียน ในกลวิธีและมาตรการด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่สากลโดยมีแผนเน้นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มเป้าหมายสู่ประเทศอาเซียน โดยบรรจุเข้าไว้ในแผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี และในแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ในโครงการส่งเสริมการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกในระดับชาติหรือนานาชาติ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ มีโครงการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมกลุ่มประเทศอาเซียน โดยมีแผนการดำเนินงานในการจัดการความรู้ให้นักศึกษาทั่วไปที่เข้าร่วมโครงการมาถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับการเผยแพร่ให้กับนักศึกษาทั่วไป

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังให้หน่วยงานกองศิลปวัฒนธรรมกำหนดการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยกองศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับพันธกิจที่ ๔ คือ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมซึ่งกองศิลปวัฒนธรรมได้กำหนดโครงการไว้ในแผนแยกตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๖๒

โดยในปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๗ มีโครงการส่งเสริมการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกในระดับชาติและนานาชาติ และโครงการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระดับชาติ (กลุ่มประเทศอาเซียน) และโครงการศูนย์ข้อมูลวัฒนธรรมอาเซียน

ทั้งนี้ในทุกโครงการที่กำหนดในแผนมีกิจกรรมที่ให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมโครงการที่ได้ไปเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมได้เก็บรวบรวมในด้านศิลปวัฒนธรรมกับประเทศในกลุ่มอาเซียน มาเผยแพร่และแลกเปลี่ยนกับนักศึกษาอื่น ๆ ที่ได้เข้าร่วมโครงการ

วิธีการและกระบวนการดำเนินงาน

จากโครงการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระดับนานาชาติ (กลุ่มประเทศอาเซียน) ที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติราชการแต่ละปี กองศิลปวัฒนธรรมได้นำโครงการดังกล่าวเสนอขอของบประมาณจากมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถดำเนินการตามแผนที่วางไว้และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ กองศิลปวัฒนธรรมได้รับการอนุมัติในโครงการส่งเสริมการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกในระดับชาติและนานาชาติ ซึ่งโครงการดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

โครงการส่งเสริมการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกในระดับชาติและนานาชาติ

หลักการและเหตุผล

การสืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย ถือเป็นพันธกิจหลักข้อหนึ่งของมหาวิทยาลัยที่สำคัญ โดยเฉพาะการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ ถึงเป็นตัวชี้วัดสำคัญในการประเมินคุณภาพการศึกษา ในผลผลิตการ

ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และเป็นผลให้ผลงานศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย มีความเป็นมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ และนานาชาติ ตลอดจนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีเครือข่ายหน่วยงานส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ที่ให้การยอมรับในผลงานทางศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะทำให้เกิดการสร้างเครือข่าย ทางศิลปวัฒนธรรมเพื่อการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นกองศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงจัดโครงการส่งเสริมการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมร่วมกับ หน่วยงานภายนอกในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อนำผลงานทางศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยทั้ง ๙ คณะไปเผยแพร่ให้เป็นที่ ประจักษ์และเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ และนานาชาติ ต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเผยแพร่ผลงานศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยร่วมกับหน่วยงานภายนอกในระดับชาติ และนานาชาติ
๒. เพื่อส่งเสริมให้ผลงานศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับ
๓. เพื่อสร้างเครือข่ายทางวัฒนธรรมในระดับชาติ และนานาชาติ

กลุ่มเป้าหมาย

อาจารย์ จำนวน ๓ คน และนักศึกษา จำนวน ๑๓ คน (รวมเป็น ๑๖ คน)

สถานที่ดำเนินการ

เมืองดาร์ซซาราม ประเทศบรูไน

ระยะเวลาดำเนินการ

วันที่ ๑๔ - ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕

การดำเนินโครงการ (ขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินงานโครงการ)

๑. ติดต่อประสานงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ร่วมกับหน่วยงานภายนอกในระดับนานาชาติ
๒. กำหนดกิจกรรมการแสดงผลงานศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของไทย และเตรียมการฝึกซ้อมเพื่อการเผยแพร่
๓. แสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของไทย ณ ประเทศที่กำหนด

งบประมาณ

งบประมาณเงินรายได้ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

การประเมินผลโครงการ

- จำนวนกลุ่มเป้าหมาย ๑๖ คน
- ความรู้ความเข้าใจในการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๕
- ความพึงพอใจ ของผู้เข้าร่วมโครงการต่อประโยชน์ของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ร้อยละ ๘๖
- มีการสังเกตการณ์การมีส่วนร่วม
- ทำแบบประเมินโครงการ เมื่อสิ้นสุดโครงการ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผลงานการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของมหาวิทยาลัยได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ
๒. ผลงานศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ
๓. มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายทางศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ
๔. ประชาสัมพันธ์และสร้างชื่อเสียงในด้านศิลปวัฒนธรรมแก่มหาวิทยาลัย

กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมของไทยที่นักศึกษาไปเผยแพร่

กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมของไทยที่นักศึกษาไปเผยแพร่ ได้แก่ ฟ็อนภูไทสามเผ่า มวยโบราณ เถิดเทิงกลองยาว และรำวงสี่ภาค ซึ่งก่อนการแสดงจะมีการบรรยายเป็นภาคภาษาอังกฤษให้นักศึกษาบูรไนที่เข้าชมได้เข้าใจดังนี้

1. FON-PU-TAI-SAM-PAO (ฟ็อนภูไทสามเผ่า)

PU-TAI-SAM-PAO is a performance created by combining FON styles from 3 provinces in the North-eastern Thailand. (“FON” is a term in Thai means dancing used to mention a particular type of Thai dance) The three provinces include Sakonnakorn, Kalasin, and Nakornphanom. The movements from these three provinces are similar but the costume are different which present dressing culture in each area.

2. Ancient Boxing or Muay Boran (มวยโบราณ)

Muay Boran is the other name of Ancient Thai Boxing . Muay Boran is traditional form of Thai Boxing which fighting with hands, legs, elbows and knees. It can call Muay Lao ,Seur- Lak- Hang .Thai people like to practice Muay Thai in temples around the villages in order to be stronger and better protected against injury. Muay Thai emphasizes combinations of powerful fighting techniques and beautiful style of fighting.

3. Theid- theing Or Thai Klong Yao Drum (เถิดเทิงกลองยาว)

The Klong Yao is a long Thai Style drum made of hardwood. We also call Theid-theing , Theidbong- KlongYao . This performance is performed on all festival occasions such as making merit at home, monk ordination ceremonies, wedding. The player can be male or female. The dance is done for fun and relaxation. It can be dance with bare hands or with cymbals, and without a preconceived plan. The long drum is played throughout the dancing to provide pulse and excitement, both while stationary or during a procession to celebrate something

4. Four Regions Dance (ระบายสี่ภาค)

Rabum See Park or the traditional folk dance of the four regions of Thailand. This performance has been created in order to demonstrate briefly about Thai traditional folk music and dances with traditional costumes for tourists by combination four dance styles of Thai folk dance such as the northern style, the north-east style, the southern style, and the central style in one show.

หลังจากจบการแสดงแล้วมีกิจกรรมการเชิญให้นักศึกษาและอาจารย์แห่งมหาวิทยาลัย UBD ร่วมนำมาตรฐานร่วมกัน ซึ่งได้รับความร่วมมือและสนุกสนานเป็นอย่างมาก

การเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมจากการศึกษาดูงานประเทศบรูไน

จากการศึกษาดูงานพิพิธภัณฑ์และสภาพบ้านเมืองของประเทศบรูไนได้มอบหมายให้นักศึกษา ศึกษาข้อมูลเพื่อการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกระบวนการจัดการความรู้ในด้านต่างๆ ดังนี้

๑. คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมด้านอาหาร
๒. คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมด้านการแต่งกาย
๓. คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมด้านสถาปัตยกรรม

๑. **คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมด้านอาหาร** การก่อตั้งอาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่มีประเทศสมาชิก คือ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม พม่า ลาว และกัมพูชา นอกจากเป็นการรวมตัวกันเพื่อช่วยพัฒนาประเทศในภูมิภาคเดียวกันแล้วยังก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของอาหารการกิน

อาหารบรูไน มีลักษณะคล้ายกับอาหารของประเทศเพื่อนบ้านได้แก่ มาเลเซีย สิงคโปร์และอินโดนีเซีย นอกจากนั้นยังได้รับอิทธิพลเพิ่มเติมจากอินเดีย จีน ไทยและญี่ปุ่น ปลาและข้าวเป็นอาหารหลัก เนื้อวัวรับประทานน้อยเพราะมีราคาแพง เนื่องจากอิทธิพลของศาสนาอิสลาม อาหารที่รับประทานจึงเป็นอาหารฮาลาล หลีกเลียงเนื้อหมู และห้ามดื่มแอลกอฮอล์ในบรูไน

อาหารบรูไนมักจะมีรสเผ็ดและปกติกินกับข้าวหรือก๋วยเตี๋ยว อาหารที่เป็นที่นิยมได้แก่ เรนดังเนื้อ nasi lemak และ nanas puteri ของหวานที่นิยมในประเทศบรูไนคือ ambuyat ทำจากสาकुห่อด้วยไม้ไผ่และจิ้มซอสผลไม้รสเปรี้ยว เครื่องดื่ม

ทั่วไป ได้แก่ น้ำผลไม้ ชาและกาแฟ อาหารจากจีนและอินเดียมีอยู่ในบรูไนมากเช่นกัน อัมบูยัต (Ambuyat) เป็น อาหารยอดนิยมของบรูไน มีลักษณะเด่นคือ เหนียวข้นคล้ายข้าวต้มหรือโจ๊ก มีแป้งสาคูเป็นส่วนผสมหลัก อัมบูยัตโดยตัวเองไม่มีรสชาติแต่ความอร่อยอยู่ที่การจิ้มกับซอสเปรี้ยว cacah นอกจากนี้ยังมีเครื่องเคียงอีก 2-3 ชนิดที่นิยมรับประทานคู่กัน เช่น เนื้อห่อใบตองอย่าง เนื้อทอด การรับประทานอาหารร่วมกับชาวบรูไน โดยเฉพาะคู่เจรจาที่เป็นชาวมุสลิมควรระมัดระวังการสั่ง อาหารที่เป็นเนื้อหมูและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เนื่องจากผิดหลักปฏิบัติของศาสนาอิสลาม และอาจขอให้คู่ เสรจาชาวบรูไนช่วยเหลือเลือกร้านอาหาร ทั้งนี้บรูไนไม่มีวัฒนธรรมการให้ทิปในร้านอาหาร ในกรณีที่เป็น ร้านอาหารขนาดใหญ่จะมีการเก็บค่าบริการเพิ่มร้อยละ 10 อยู่แล้วซึ่งตัวอย่างอาหารของบรูไนที่นิยมรับประทาน

Nasi Lemak แปลว่า ข้าวมัน ซึ่งเรียกตามการหุงข้าวที่ใส่กะทิลงไปด้วย เป็นอาหารที่นิยมกินกันในมือเช้า

ส่วนผสมมีดังนี้

ส่วนผสมข้าวมัน

ข้าวสาร 2 ถ้วย (ขาวและล้างให้สะอาด)

เกลือ 1/8 ช้อนชา

ใบเตย 3 ใบ

น้ำเปล่า 2 ถ้วย

น้ำกะทิ 2 ถ้วย

ส่วนผสม Sambal Ikan Bilis (เครื่องเคียงที่ทำจากพริก คล้ายๆ น้ำพริกเผาของไทย)

หอมแดงหัวเล็ก 4 หัว ซอยบางๆ

กระเทียม 1 หัว ซอยบางๆ

พริกแห้ง 10 เม็ด

Ikan Bilis (ปลาฉิ่งฉ้างทอด) 1 ถ้วย

หอมหัวใหญ่สีม่วง 1/2 หัว ซอยบางๆ

กะปิ 1 ช้อนชา

เกลือ ¼ ช้อนชา
น้ำมะขามเปียก ¼ ถ้วย

น้ำตาล 1 ช้อนชา
น้ำมันพืช 1 ½ ช้อนโต๊ะ

เครื่องเคียง

ไข่ต้ม 1 ลูก ผ่าครึ่ง
ถั่วงอกสด

ปลาฉิ่งฉ้างทอด
แตงกวา

๒. คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมด้านการแต่งกาย ชุดประจำชาติของประเทศบรูไน

สำหรับชุดของผู้ชาย เรียกว่า Baju Melayu ส่วนชุดของผู้หญิงเรียกว่า Baju Kurung คล้ายกับชุดประจำชาติของประเทศมาเลเซีย ผู้หญิงบรูไนจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใสโดยมากมักจะเป็นเสื้อผ้าที่คลุมร่างกายตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ส่วนผู้ชายจะแต่งกายด้วยเสื้อแขนยาว ตัวเสื้อยาวถึงเข่า นุ่งกางเกงขายาวแล้วนุ่งโสร่ง

ผู้หญิงบรูไนจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส โดยมากมักจะเป็นเสื้อผ้าที่คลุมร่างกายตั้งแต่ศีรษะ จรดเท้า ผู้หญิงมุสลิมจะสวมผ้าคลุมศีรษะในที่สาธารณะและในสถานที่ราชการ ผู้ชายมุสลิมแต่งกายเป็นทางการทั้งในสถานที่ราชการและที่สาธารณะ คือจะสวมเสื้อแขนยาว ตัวเสื้อยาวถึงเข่า นุ่งกางเกงขายาวแล้วนุ่งโสร่ง

๓. คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมด้านสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมบรูไนยึดตามศาสนาที่นับถือคือศาสนาอิสลามพวกเขาได้เดินทางไปชม มัสยิดทองคำ Jame Ar' Hassanil Bolkiah Mosque ซึ่งเป็นมัสยิดที่สง่างาม และศักดิ์สิทธิ์ของชาวบรูไน ที่ใช้งบประมาณในการสร้างมหาศาล โดยมีการนำเข้าวัสดุการก่อสร้างและตกแต่งจากทั่วทุกมุมโลกใช้เวลาก่อสร้างนานถึง 7 ปีด้วยกัน มีห้องสวดมนต์ 2 ห้องแยกชายและหญิงบันไดทางขึ้นแต่ละชั้นจะมี 29ขั้น ห้องละหมาดด้านบนตกแต่งอย่างวิจิตรด้วยพรมสีเหลืองทองดูสว่างไสว จากนั้นพวกเขาได้ไปชมมัสยิด โอมาร์ อาลี ไฮฟุดดิน มัสยิดเก่าแก่อันเป็นที่เคารพสักการะของชาวบรูไนตั้งอยู่ใจกลางกรุงบันดาร์ เสรีเบกาวัน มัสยิดหลังนี้ออกแบบและดำเนินการสร้างโดยสุลต่านโอมาร์ อาลี ไฮฟุดดินที่ 3 ผู้ทรงได้รับการยกย่องว่าเป็นสถาปนิกสมัยใหม่ของบรูไน และเป็นพระราชบิดาของสุลต่านองค์ ปัจจุบัน และมัสยิดนี้สร้างเสร็จในปี ค.ศ. 1958 มีความงดงามจนได้ชื่อว่า มินิทัชมาฮาล

นอกจากนี้บรูไนยังมีเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมคือ

หมู่บ้านกลางน้ำ

หมู่บ้านกลางน้ำแบบใหม่

หมู่บ้านกลางน้ำที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นศิลปะการสร้างบ้านเรือน นับพันบริเวณปากแม่น้ำบรูไน และการคมนาคมอันแปลกตา ชาว ยุโรปในยุคแรกที่เข้ามาที่บรูไน เรียกขานหมู่บ้านกลางน้ำนี้ว่า เวนิช แห่งตะวันออก มีบ้านแบบพื้นเมืองปลูกสร้างไว้มากมาย หมู่บ้าน กลางน้ำนี้ก็มีสาธารณูปโภคครบครัน ทั้งโรงเรียน สถานีอนามัย สถานีตำรวจ ร้านค้า และอีกอีกิปาละที่ทำให้กำลังไอเออร์มีเสน่ห์และ นำพิสมัยต่อสายตาของผู้ที่มาพบเห็น

การประเมินผล

การประเมินผลใช้วิธีการประเมินผลโดยการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์นักศึกษาหลังเข้าร่วมโครงการ ซึ่งจากการตอบแบบสอบถามพบว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในศิลปะและวัฒนธรรมของประเทศไทยและประเทศบรูไน คิดเป็นร้อยละ 91.94

และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการพบว่านักศึกษามีความภูมิใจที่ได้เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมการแสดงของไทยและมีความประทับใจต่อมิตรภาพที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมกับนักศึกษา ณ มหาวิทยาลัย UBD ที่สำคัญนักศึกษามีความรักและเห็นคุณค่าความเป็นเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทยเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้วยความมั่นใจ

ในการจัดการความรู้เพื่อการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาอื่นๆพบว่านักศึกษามีความกระตือรือร้นและมีความสนใจในการเข้าร่วมโครงการเพื่อเป็นตัวแทนไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมการแสดงกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งนักศึกษาสนใจไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมกับประเทศอื่นๆในกลุ่มประเทศอาเซียน

การนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข

การเตรียมการในการดำเนินงานโครงการควรมีเวลาเตรียมการให้มากขึ้นเพื่อให้มีเวลาฝึกซ้อมการแสดงและเตรียมเอกสารเพื่อไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและการเผยแพร่แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักศึกษาทั่วไปควรเผยแพร่ในสื่อที่หลากหลายเพื่อเข้าถึงนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง

● ผลกระทบที่เป็นประโยชน์หรือสร้างคุณค่า

การเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน(บรูไน) ก่อให้เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าดังต่อไปนี้

๑. นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการเกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมทางการแสดงของตนและเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยไปเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมการ

แสดงกับประเทศบรูไน

๒. นักศึกษาเกิดความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของแต่ละประเทศเป็นอย่างดีด้วยประสบการณ์ตรงที่ได้พบเห็น และการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยบรูไน ดัลลัสซาลาม (UBD) ทำให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน แม้จะต่างชาติ ต่างศาสนา ด้วยการใช้ศิลปวัฒนธรรมแสดงเป็นสื่อ

๓. นักศึกษาได้รับความรู้และคุณค่าทางวัฒนธรรมเพื่อมาถ่ายทอดความรู้ในประสบการณ์ที่ได้รับจากประเทศบรูไนให้กับนักศึกษาอื่นๆผ่านเว็บไซต์ของกองศิลปวัฒนธรรม ทางสถานีวิทยุ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้

๓.๑ คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมด้านอาหาร

๓.๒ คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมด้านการแต่งกาย

๓.๓ คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมด้านสถาปัตยกรรม

๔. นักศึกษาได้ฝึกการทำงานร่วมกันผ่านกิจกรรมการแสดงทางศิลปวัฒนธรรมฝึกความมีระเบียบวินัยในการฝึกซ้อม ฝึกความอดทน ฝึกการแสดงให้นักศึกษากล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์

๕. การถ่ายทอดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมในข้อ ๓ ทำให้เกิดการกระจายความรู้ในวงกว้างผ่านเทคโนโลยีในระบบเครือข่าย

๖. กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมของประเทศบรูไน ทำให้นักศึกษาอื่น ๆ ที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ได้รับความรู้ความเข้าใจไปด้วย และเกิดแรงจูงใจในการสร้างผลงานและเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงทางศิลปวัฒนธรรมเพื่อการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมในปีต่อไป

๗. เตรียมพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเพื่อสร้างคุณค่าความคุ้นเคยผ่านกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรม ทำให้นักศึกษาเกิดการตื่นตัวในการเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อเข้าใจในธรรมชาติของคนในแต่ละชาติ

๘. เกิดเครือข่ายความร่วมมือทางศิลปวัฒนธรรมระดับนานาชาติเพื่อเผยแพร่ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมจากเจ้าของประเทศทำให้ได้รับข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และความร่วมมืออันดีต่อไปในอนาคต

๙. สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยและประเทศไทย ในการแสดงภาพลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมในฐานะตัวแทนประเทศไทยและศิลปวัฒนธรรมได้รับการสืบสานอย่างยั่งยืน

● ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

การเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน (บรูไน) ประสบผลสำเร็จและเกิดประโยชน์ต่อนักศึกษา และมหาวิทยาลัยตามที่ได้กล่าวแล้วนั้น ด้วยปัจจัยแห่งความสำเร็จ ดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยกำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างชัดเจน โดยมีกลวิธีและมาตรการในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล

๒. มหาวิทยาลัยกำหนดแผนกลยุทธ์รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์และแผนงานโครงการที่สอดคล้องกันตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยทั้ง ๔ ด้าน ซึ่งด้านที่ ๔ คือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมก็ได้ถูกกำหนดให้รองรับการเข้าสู่ AEC เช่นกัน

๓. กองศิลปวัฒนธรรมนำยุทธศาสตร์ในข้อ ๑ ลงสู่การปฏิบัติโดยกำหนดในแผนปฏิบัติการ ๔ ปี ให้มีโครงการเสริมสร้างการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกในระดับชาติและนานาชาติ และในกลุ่มประเทศอาเซียน

๔. การได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัยตามแผนที่กำหนด จึงทำให้สามารถจัดกิจกรรมเพื่อการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน (บรูไน) ได้ และมีความคุ้มค่ากับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๕. มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่จะขับเคลื่อนให้ยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์เพื่อรองรับการเข้าสู่ AEC คือกองศิลปวัฒนธรรม ซึ่งได้ดำเนินงานโดยความร่วมมือส่งนักศึกษาเข้าร่วมโครงการจากทั้ง ๙ คณะเพื่อกิจกรรมเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมการแสดง ณ ประเทศบรูไน

๖. นักศึกษาให้ความสนใจเข้าร่วมโครงการและฝึกซ้อมการแสดงเพื่อเป็นตัวแทนของประเทศไทยด้วยความทุ่มเท เสียสละเวลาส่วนตัว เพื่อให้กิจกรรมการแสดงสมบูรณ์พร้อมทุกขั้นตอน นอกจากนี้ยังทำงานที่ได้รับมอบหมายในการศึกษา ศิลปวัฒนธรรมของประเทศบรูไนในด้านอาหาร การแต่งกาย สถาปัตยกรรม ศิลปะการแสดงและการศึกษาเพื่อมาเผยแพร่ ถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี

๗. มีอาจารย์ให้การฝึกซ้อมศิลปะการแสดงที่บ้านของไทย ได้แก่ การรำกลองยาว การรำมวยไทยโบราณ การรำฉิ่ง

๘. มีหน่วยงานให้การสนับสนุนในการติดต่อประสานงานกับมหาวิทยาลัย ณ ประเทศบรูไน คือ กองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๙. นักศึกษาไทยมีความสำนึกและให้ความสำคัญกับศิลปวัฒนธรรมไทยโดยพื้นฐานของความเป็นคนไทยทุกคน หากมหาวิทยาลัยมีเวทีและพื้นที่ให้กับนักศึกษาได้แสดงความสามารถโดยส่งเสริมให้มีกิจทางศิลปวัฒนธรรมสม่ำเสมอจะทำให้เยาวชนไทยซึมซับในความดีงามของศิลปวัฒนธรรมและถ่ายทอดสืบสานให้ศิลปวัฒนธรรมไทยอยู่กับชาติไทยตลอดไป

● ปัญหา อุปสรรคและแนวทางการแก้ไข

การดำเนินงานทุกโครงการหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะพบกับปัญหาและอุปสรรคในการทำงานในส่วนการเผยแพร่และ แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน (บรูไน) ในครั้งนี้ มีปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขดังนี้

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาที่พบในการดำเนินกิจกรรมในโครงการนี้ได้แก่

๑. การติดต่อประสานงานมหาวิทยาลัยในต่างประเทศต้องใช้ระยะเวลาประสานงานนาน เพราะต้องชี้แจงวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรมและระยะเวลาที่เรากำหนด อาจเป็นช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยไม่สะดวกต้อนรับ ซึ่งต้องมีการเลื่อนกำหนดการ หลายครั้ง

๒. นักศึกษาส่วนใหญ่มีเวลาว่างในการฝึกซ้อมตรงกันน้อย ทำให้ต้องซ้อมในตอนเย็นและถึงดึกหากไม่มีความตั้งใจจริง นักศึกษา ย่อมทำให้เกิดอุปสรรคแน่นอน

๓. การขนส่งสัมภาระในการแต่งตัวและอุปกรณ์ประกอบการแสดงจะขนไปได้จำกัดตามจำนวนน้ำหนักที่สายการบิน กำหนด ต้องเตรียมไปให้น้อยที่สุด

๔. ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย บรูไน ดัลลัสซาลาม สื่อสารได้ในระดับเบื้องต้นทำให้การแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือสอบถามข้อมูลความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ไม่เข้าใจเป็นไปได้น้อย

แนวทางแก้ไข

๑. เตรียมการติดต่อประสานงานกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศก่อนดำเนินการในระยะเวลาที่เพิ่มเติมขึ้น เพื่อเพิ่มเวลา ในการเปลี่ยนแปลงสถานที่

๒. ใช้เวลาในการฝึกซ้อมหลังเลิกเรียน เพื่อให้พร้อมตรงกันและเตรียมอาหารเย็นให้นักศึกษา พร้อมมีหนังสือแจ้ง ผู้ปกครองให้ทราบถึงกิจกรรม

๓. จำกัดสัมภาระโดยเลือกชุดการแสดงที่ใช้สัมภาระน้อยที่สุด

๔. ส่งเสริมและอบรมการสื่อสารภาษาอังกฤษให้นักศึกษาก่อนเข้าร่วมโครงการหรือคัดเลือกนักศึกษาที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีเข้าร่วมโครงการ